
VENÄJÄN KAIKILLE TYÖMIEHILLE JA TYÖLÄISNAISILLE!¹¹⁸

Tammikuun 9 päivä

Toverit!

Me vietämme jälleen tammikuun 9 päivää — päivää, joka on ikuistettu satojen työläisveljiemme verellä, jotka tsaari Nikolai Romanov ampui tammikuun 9 pnä 1905 siitä, että he, rauhalliset ja aseettomat työläiset, tulivat hänen luokseen anomaan parempaa elämää.

Siitä on kulunut kahdeksan vuotta. Kahdeksan pitkä vuotta, joiden kuluessa, vapauden välähdyksen lyhyttä hetkeä lukuunottamatta, tsaari ja tilanherrat ovat koko ajan raadelleet ja kiduttaneet maamme.

Nyt samoin kuin ennenkin ammutaan Venäjällä työläisiä rauhallisen lakon vuoksi — kuten tehtiin Lenassa. Nyt samoin kuin ennenkin syöstään miljoonat ja taas miljoonat talonpojat nälänhätään — kuten tapahtui vuonna 1911. Nyt samoin kuin ennenkin kidutetaan ja piinataan tsaarin vankiloissa kansan parhaita poikia saattaen heitä joukottain itsemurhiin — kuten tapahtui äskettäin Kutomaryssa ja Algatshissa¹¹⁹ j.n.e. Nyt samoin kuin ennenkin tsaarin oikeuden päätösten perusteella ammutaan matruuseja ja sota-

miehiä, jotka vaativat maata talonpojille ja vapautta koko kansalle — kuten tehtiin äskettäin Mustanmeren 17 matruusille¹²⁰. Näin Nikolai Romanov, tilanherrain armosta koko Venäjän itsevaltias, toteuttaa valtaansa, jonka „jumala“ on lahjoittanut ja synodin papinkauhtanassa kulkevat pahantekijät ja mustasotnialaiset Purishkevitshit ja Hvostovit ovat siunanneet.

Venäjää puristaa entiseen tapaan pihdeissään Romanovien monarkia, joka suoriutuu tänä vuonna viettämään maatumme hallinneen verisen herruutensa 300-vuotispäivää.

Mutta Venäjä ei ole enää se sama arka ja nöyrä Venäjä, joka vuodesta toiseen hiljaa vaikeroi Romanovien ikeen alla. Ja ennen kaikkea — Venäjän työväenluokkamme, joka kulkee kaikkien vapaustaistelijoiden etunenässä, ei ole enää sama. Ja vuoden 1913 tammikuun 9 päivää me emme vietä köyryisinä ja nöyryytettyinä orjina, vaan pystyssä päin — sellaisten taistelijoiden yhtenäisenä armeijana, jotka vaistoavat, jotka tietävät, että kansan Venäjä herää uudestaan, että vastavallankumouksen jää on murrettu, että kansanliikkeen virta on jälleen lähtenyt liikkeelle, että „meidän mukanamme kulkevat uusien taistelijoiden rivistöt“...

Kahdeksan vuotta! Kuinka vähän on eletty, kuinka paljon on koettu... Tänä aikana me olemme nähneet kolme Valtakunnandumaa. Kaksi ensimmäistä, joissa liberaaleilla oli enemmistö, mutta joissa kaikui lujana työläisten ja talonpoikain ääni, tsaari hajoitti täyttäen mustasotnialaisten tilanherrojen tahdon. Kolmas Duuma oli itse mustasotnialainen ja toimi viiden vuoden ajan yhdessä tsaarin koplakunnan kanssa

orjuuttaakseen ja sortaakseen entistä kovemmin talonpoikia ja työläisiä — koko kansan Venäjää.

Mustan vastavallankumouksen vuosina työväenluokka joutui juomaan kaikkein karvaimman maljan. Vuodesta 1907 lähtien, jolloin vanhan järjestelmän voimain onnistui väliaikaisesti tukahduttaa joukkojen vallankumouksellinen liike, työläiset huokaavat kaksinkertaisen ikeen alla. Kaikkein armottomimmin heille kostaa tsaarin rosvojoukko. Heidän päälleen vyöryy myöskin pääoman hyökkäys. Käyttäen hyväksseen poliittista taantumusta tehtailijat ottavat vähitellen takaisin kaiken sen, minkä työläiset ovat suurin vaivoin ja suurin uhrein voittaneet. Työnsulkujen avulla, santarmien ja poliisien suojeluksella tehtailijat pidentävät työpäivää, pienentävät työpalkkaa, ottavat tehtaissa käytäntöön entisen järjestyksen.

Työläiset vaikenivat hammasta purren. Vuodet 1908 ja 1909 olivat mustasotnialaisten suurimman voitonhumalan ja työväenliikkeen suurimman laskun vuosia. Mutta jo kesällä 1910 alkavat työläisten lakot uudelleen. Ja vuoden 1911 loppu tuo tullessaan kymmenien tuhansien työläisten aktiivisen vastalause-esiintymisen sitä vastaan, että provokation nojalla tuomitut II Duuman sos.-dem. edustajat jätetään pakkotyöhön¹²¹.

Työläisten joukkoliike päättyi vuoden 1907 marraskuun 22 päivän lakkoon, joka pidettiin II Duuman sos.-dem. edustajille annetun pakkotyötuomion johdosta. Ja vuoden 1911 lopulla työväen joukkoliike alkoi uudestaan taaskin II Duuman sos.-dem. edustajain, näiden eturivin taistelijoiden, näiden työväenluokan sankarien kohtalon yhteydessä, joiden työtä jatkavat nyt IV Duuman työväenedustajat.

Poliittisen taistelun vilkastuminen tuo mukanaan myöskin työläisten taloudellisen taistelun vilkastumisen. Poliittinen lakko ravitsee taloudellista ja päinvastoin. Aalto ajaa aaltoa ja työväenliike syöksyy mahtavana vyörynä tsaarin monarkian ja pääoman itsevaltiuden linnoitusta vastaan. Yhä uusia ja uusia työläiskerroksia herää uuteen elämään. Yhä laajemat joukot yhtyvät uuteen taisteluun. Lakot Lenan ampumisten johdosta, Vapunpäivän lakot, vastalause-lakot työläisten vaalioikeuden riistämisen johdosta ja vastalause-lakko Mustanmeren matruusien teloittamista vastaan tempasivat mukaansa noin miljoonan osallistujaa. Ne olivat vallankumouksellisia lakkoja, lakkoja, jotka kirjoittivat lippuunsa: „Alas Romanovien monarkia, alas koko vanha, laho, Venäjää kuristava tilanherrain järjestelmä!“

Työläisten vallankumouksellinen liike laajenee ja kasvaa. Työväenluokka alkaa herättää muitakin väestökerroksia uuteen taisteluun. Kaikki rehellinen, kaikki parempaan elämään pyrkivä alkaa vastustaa tsaarin kahlekoirien väkivallantekoja. Vieläpä porvaristokin napisee, vieläpä sekin on tyytymätön Purishkevitchien täydelliseen ja jakamattomaan herruuteen. Kesäkuun 3 päivän valtakomento ei ole ketään eikä mitään sovittanut. Vastavallankumouksen kaikki vuodet osoittivat, että Venäjällä ei voi olla vapaata elämää niin kauan kuin Romanovien monarkia on ehjä, niin kauan kuin tilanherrojen herruus on koskematon.

Uusi vallankumous, jossa työväenluokalla tulee jälleen olemaan koko vapautusarmeijan johtajan kunniatehtävä, on kehkeytymässä.

Työväenluokan lippuun on entiseen tapaan kirjoitettu kolme vanhaa vaatimusta, joiden vuoksi on kannettu niin paljon uhreja, joiden vuoksi on vuodattettu niin paljon verta.

8-tuntinen työpäivä — työläisille!

Kaikki tilanherrain, tsaarin ja luostarien maat ilman lunastusmaksua — talonpojille!

Demokraattinen tasavalta — koko kansalle!

Taistelua on käyty ja käydään nykyisellä Venäjällä näiden vaatimusten ympärillä. Työläiset esittivät ne myöskin äskeisinä Lenan lakkojen päivinä. Työväenluokka esittää ne myöskin tammikuun 9 päivänä.

Jo vuonna 1912 työläiset yrittivät Pietarissa, Riiassa ja Nikolajevissa viettää tammikuun 9 päivää lakoilla ja mielenosoituksilla. Vuoden 1913 tammikuun 9 päivänä me teemme sen kaikkialla — **koko Venäjällä**. Tammikuun 9 päivänä 1905 työläisten veressä syntyi Venäjän ensimmäinen vallankumous. Tulsoon vuoden 1913 alku Venäjän toisen vallankumouksen aatoksi. Valmistautuessaan viettämään vuonna 1913 300-vuotispäiväänsä Romanovien suku aikoo vielä pitkäksi aikaa asettua Venäjän harteille. Sanokaamme vuoden 1913 tammikuun 9 päivänä tuolle koplakunnalle:

Riittää! Alas Romanovien monarkia! Eläköön demokraattinen tasavalta!

Toverit! Älköön vuoden 1913 tammikuun 9 päivä jäädä viettämättä missään, missä venäläinen työmies elää ja taistelee.

Merkittäämme kaikkialla tämä päivä kokouksilla, päätöslauselmilla, ulkoilmakokouksilla ja missä voidaan **yksipäiväisillä lakoilla ja mielenosoituksilla.**

Muistelkaamme tänä päivänä taistelussa kaatuneita sankareitamme! Kaikkein parhaiten me voimme kunniottaa heidän muistoaan, jos tänä päivänä koko Venäjällä kaikuvat meidän vanhat vaatimuksemme:

Demokraattinen tasavalta!

Tilanherrain maiden pakkoluovutus!

8-tuntinen työpäivä!

*Venäjän Sosialidemokraattisen
Työväenpuolueen Keskuskomitea*

Toverit!

**Valmistelkaa vastalause-esiintymistä tammikuun
9 päiväksi.**

*Julkaistu erillisenä julkistuksena
joulukuun lopulla 1912 — tammikuun
alussa 1913*

*Julkaistaan julkistuksen tekstin
mukaan*